

Quatre paracaigudistes d'Empuriabrava baten el rècord de salt en formació: 357 persones van llançar-se a Tailàndia des de 8.000 metres.

PER JORDI ROURA

El vol més gran de la història

La reina de Tailàndia celebrava el seu 72è aniversari i en un país paralytitzat per l'esdeveniment, un dels actes organitzats era intentar de batre el rècord del món de paracaigudisme en salt en formació. L'última vegada, als Estats Units, es van comptabilitzar 350 saltadors. Dos anys després, aquella fita, i després de superar tota mena d'adversitats, es va realitzar una formació de 357 persones. En aquesta espectacular aventura van ser presents quatre membres del centre Skydive d'Empuriabrava: Santi Corella, Toni López, Félix Álvarez i Alain Dony, que dissabte a la nit van tornar a casa.

Un repte com aquest requeria saltadors experimentats. I a fe que els reunits n'eren. Totsjunts sumaven 8.024 anys saltant, i més d'un milió de salts. Per Corella el tailandès és el seu tercer rècord en aquestes característiques, mentre que per López, el segon. «És difícil de descriure les sensacions que ens, però puc dir que a tothom el recorre una sensació que va passant de mà en mà i que t'indica que has aconseguit el que et proposaves», va explicar ahir Corella.

I què es proposaven? Doncs saltar des de 8.000 metres d'alçada un total de 357 persones que van ascendir en quatre avions Hércules. En un moment donat els paracaigudistes havien de trobar-se tots junts, en formació, agafats de mans o peus. En un descens de menys de dos minuts i mig i amb el perill que comporta trobar un grup de gent tan elevat a l'aire. A més, en el moment de saltar, la temperatura era d'uns 45 graus i no hi havia vent, de manera que la temperatura zero i estavem obligats a usar



Rècord mundial. Una espectacular imatge del salt de 357 persones a Tailàndia, amb 4 representants d'Empuriabrava.

oxigen. Els saltadors es llançaven al buit de forma separada però tots sabien el moment exacte en què s'havien de trobar. I ho van aconseguir.

Des d'Empuriabrava, Santi Corella recordava ahir les dificultats que s'havien trobat abans de poder realitzar el salt definitiu. Després que els entrenaments s'haguessin pogut executar sense complicacions, tot va estar a punt d'anar-se'n en orris quan el primer dia previst per fer el salt definitiu un dels quatre avions Hércules que transportava els paracaigudistes es va espallar. «L'altre

, que hi havia de reserva tampoc es va engegar i ja ens temíem el pitjor», recordava ahir Corella. Les coses no van seguir millorant. L'endemà va ploure a bots i barrals, i l'últim dia, quan els saltadors ja tenien les maletes a punt per tornar-se'n a casa, «ens vam desanimar quan vam veure el cel ben tapat i plovia».

Qui sap si per gràcia de la Reina, algú va proposar buscar una alternativa. I la van trobar. En una base aèria situada a uns 250 quilòmetres d'on tenien previst saltar els van assegurar que tot i la pluja, la previsió apuntava que hi hau-

ria un petit forat d'una hora sense aigua. Els 357 paracaigudistes van volar ràpidament cap allà i, efectivament, l'aiguat es va aturar per uns moments. La reina de Tailàndia va gaudir de la seva exhibició de salts i els participants que hi van prendre part van poder anotar una altra fita al seu particular llibre de rècords.

Des de 8.000 metres d'alçada, en dos minuts i vint segons 357 persones (la més veterana, de 63 anys) van desafiar les lleis de la gravetat per viure «una de les experiències més grans que es pot assaborir en aquesta vida».